

ke mulighederne for at sætte målene for god kvalitet og service, for det er jo en af de opgaver, som den regering, der sidder i øjeblikket, har beskæftiget sig meget med, og det har vi gjort ved at ændre den kommunale styrelseslov på en række punkter, og derfor kan man vel sige, at det her på sin vis udgør en sløjfe på en række af de øvrige bestræbelser, der er gjort i den retning, således som fru Vibeke Peschardt meget rigtigt var inde på.

Fremskridtspartiets ordfører stillede nogle spørgsmål til mig.

Det ene gik på afgrænsningen af revisionens omfang, men det synes jeg vi skal vende tilbage til under udvalgsarbejdet.

Og så blev jeg spurgt, om der ikke vil være tale om inhabilitet, hvis det er kommunernes revisionsinstitut, der skal stå for det, og det vil jeg gerne afvise at det vil.

Og det tredje spørgsmål gik ud på, om man kan påvise, at de kommuner, der har en forvaltningsrevision, har et lavere udgiftsniveau, men det ville det være meget vidtløftigt at forsøge at svare på, og jeg mener også, at det ville være en skævvridning af, hvad det handler om, for det er jo i mindst lige så høj grad et spørgsmål om kvaliteten af opgaveløsningen, som det er et økonomisk spørgsmål, altså et spørgsmål om, hvorvidt man får det for pengene, som svarer til det ambitionsniveau, man har sat.

Jeg vil i øvrigt også citere fra den behandling, der fandt sted, sidste gang vi havde temaet oppe, i april 1995, og jeg vil være så ubeskedent at citere mig selv, fordi deri ligger også en delvis besvarelse af det, der bliver spurgt om.

Dengang oplyste jeg følgende:

»Derfor har vi kort efter årsskiftet anmodet Kommunernes Revisionsafdeling og Foreningen af Statsautoriserede Revisorer om en række nærmere angivne oplysninger om forvaltningsrevisionen i de kommuner og amtskommuner, der revideres af henholdsvis revisionsafdelingen og de statsautoriserede revisorer.

Ministeriet gennemgår derudover for tiden amtskommunernes regnskaber og de tilhørende revisionsberetninger, bl.a. med henblik på at få et overblik over forvaltningsrevisionens omfang og indhold i amtskommunerne.«

Og der eksisterer selvfølgelig noget materiale fra dengang, som vi kan give fra os i forbindelse med spørgsmål fra Kommunaludvalget.

Og så synes jeg nok, at debatten om det at skifte mening om en sag, som har været drøftet i mange år, har været lidt sær, for jeg synes ikke,

der er noget galt ved at skifte mening, og specielt ikke, hvis der kommer stadig større klarhed ind i de præmisser, som man træffer sine beslutninger på.

Næ, det, der er galt, er jo at benægte, at man har skiftet mening, eller ikke at ville stå ved, at der har været nogle skift i præmisserne.

Det siger jeg som en slags kommentar til den meningsudveksling, der har været mellem Det Konservative Folkeparti og Venstres ordførere på den ene side og Socialdemokratiets ordfører på den anden side, og jeg vil gerne bidrage til at skabe klarhed om spørgsmålet ved at fortælle, hvad det er, statsrevisorerne har sagt:

Hvis vi går tilbage til november 1992, så foreligger der f.eks. følgende udtalelse fra Venstres statsrevisor, hr. Ivar Hansen:

»Jeg kan derfor ikke anbefale, at reglerne vedrørende den kommunale revision ændres således, at det gøres obligatorisk, at revisionen omfatter økonomisk-kritisk kontrol af den kommunale forvaltning.«

Det vil sige, at der blev afgivet dissens i 1992.

Så når vi frem til 1994, hvor statsrevisorerne udtaler sig om det nok en gang, og da blæser der nogle mildere vinde, for dér siger statsrevisorerne i enighed følgende:

»Statsrevisorerne er enige i, at forvaltningsrevision er et velegnet og nødvendigt informations- og styringsinstrument for bestyrelserne i såvel kommuner som amtskommuner.«

Så går der endnu et år, og så bliver tonefaldet stadig mere positivt, for dér siger man ligefrem:

»Statsrevisorerne hilser muligheden for, at der i kommunerne indføres forvaltningsrevision, velkommen.«

Så det er vel egentlig en god og positiv udvikling, der er sket på det her område. Det er ikke det, der har været det afgørende for regeringens lovforslag, men når nu man har brugt tid på at forsøge at få afklaret, hvad baggrunden er, har jeg gerne villet give denne oplysning.

Det, der er afgørende for regeringen, er, at vi ser det her som et godt middel til at skabe større klarhed og større tryghed ved, at de penge, der forvaltes, rent faktisk bliver brugt så rationelt som overhovedet muligt, og det sker så nu på et obligatorisk grundlag.

Pia Christmas-Møller (KF):

Jeg vil takke for ministerens besvarelse og ikke mindst for ministerens citater fra de forskellige beretninger afgivet af statsrevisorerne, hvoraf det jo meget tydeligt fremgår, at det, som jeg